

BØKER

Annerledes hevnhistorie

OSLO

– Selve livet krever at man legger vonde ting bak seg, sier Carmen Rodriguez, som måtte rømme hjemlandet som 25-åring.

Chilensk-canadiske Carmen Rodriguez er aktuell med romanen *Chiles døtre*. Hele verden husker bildene av den chilenske militærdiktatoren Augusto Pinochet etter kuppet i 1973. Iført hvit uniform og mørke solbriller tok han over makten og ble de neste 17 årene kjent som noe av en diktator.

Med hard hånd knuste han hvert tilløp til opposisjon og jaktet på venstreopposisjonelle.

Som 25-åring måtte Carmen Rodriguez flykte fra Pinochets Chile. Titusenvis av mennesker ble kastet i fengsel og torturert, andre ble drept og atter andre bare forsvant. Rodriguez, som hadde markert seg som Pinochet-kritisk, kom seg til Canada.

– Store deler av familien min var igjen i Chile. Faren min ble syk og døde uten at jeg kunne reise hjem og ta farvel. Det er fortsatt veldig tungt å tenke på, sier forfatteren om at hun etter flukten ble fratatt sitt chilenske pass.

Hun benekter likevel at den nye romanen er selvbiografisk.

– Nei, men den er basert på ting som virkelig skjedde og en tid som har satt store spor i meg og mange andre. Dette er manges historie, slår hun fast.

Chiles døtre møter vi unge Tania. Hun bor sammen med mor og bestemor i Canada. I oppveksten har hun hørt fine historier om sin påståtte far, en viss Miguel som både fremstilles som morens store kjærlighet, en helt og en familievenn.

Men var han virkelig Tanias far?

En dag mottar familien et brev fra en dommer i Chile som krever Tanias DNA. Han tror nemlig den unge kvinnen ble til som et resultatet av en voldtekt utført av en av militærkuppets verste torturister. Tania begynner sakte, men sikkert å se konturene av sin tilblivelse.

Forfatteren avslører litt mer om handlingen:

– Sakte lærer Tania om morens og bestemorens pakt. De bestemte seg tidlig for å snu det onde til noe vakkert – nemlig et barn som får vokse opp i kjærlighet og fred.

Slik skaper de den ultimate hevn. Ingen ondskap får gro i torturistens fotspor, de viser at det gode virkelig kan seire over det onde, sier Rodriguez.

– *Hvordan har det vært i ditt eget liv når det gjelder å forsones med alle ugjerningene som fant sted i Chile?*

– Det har vært vanskelig. Men selve livet har krevd av meg at jeg går videre. Overlevelsesinstinktet og håpet, det er selve livet som forsvarer seg, sier forfatteren.

Hun nikker bekræftende til spørsmålet om bokskrivningen har vært terapeutisk.

– Ja, absolutt. Jeg kom til et punkt der jeg følte at jeg måtte skrive en slik bok. Tidvis forsøker noen å fremstille Pinochet som en helt, og da må noen si fra. Først skrev jeg avisartikler, så kom denne historien til meg. Skrivning og aktivisme går hånd i hånd for meg. Men den som tror

DEN ULTIMATE HEVN: Den chilenske forfatteren Carmen Rodriguez er ute med boken *Chiles Døtre* i norsk oversettelse, hvor kvinner bestemmer seg til å snu det onde til noe vakkert. Foto: Håkon Mosvold Larsen/NTB scanpix

Rodriguez har skrevet en gjennomført roman, må tro om igjen.

– Selv i de mørkeste tider i Chile brukte vi humor som våpen. Vi overlevde på grunn av denne humoren, slår hun fast.

I boka får hver av kvinnene fortelle sin historie, og forfatteren bekrefter at det måtte en del research til da hun skulle skrive bestemorens historie.

– Alle de historiske bitene måtte være på plass. Nå håper jeg boken fungerer på flere plan. Den er selvsagt politisk på mange måter. Men dette er også en slektsroman samt en roman om tider som

har endret seg og mødre og døtre med sterke bånd.

– *Anser du deg som feminist?*

– Absolutt. For meg er det fullstendig absurd å ikke være både feminist og so-

sialist. Hvem vil ikke ha like rettigheter for alle?, spør hun.

Tekst: Veronica Karlsen, NTB

Fakta om Carmen Rodri

- Født i Chile i 1948.
- Var en sterk motstander av Pinochet-regimet og flyktet til Canada på 70-tallet.
- Etter at hun rømte, ble hun fratatt sitt chilenske pass.
- I dag er hun canadisk statsborg og bor i Vancouver med mann og barn.
- Hun har fortsatt status som politisk flyktning.
- Gjennom hele sin eksiltilværelse har hun jobbet aktivt for motstandsbevegelsen i Chile, både som journalist og skribent.
- Hun jobber også som lærer.
- Har tidligere gitt ut en diktsamling og en novellesamling.
- Det er i disse dager 40 år siden militærkuppet i Chile.

Ungdomsbok fra spenningens mester

HARLAN COBEN:
BESKYTTEREN

Oversatt av Chris Hafstad
Aschehoug

Harlan Coben har skrevet utallige krimbøker for voksne. Nå er det ungdommens tur. De kan glede seg.

Cobens helt i denne boka er nevøen til Myron Bolitar, kjent for mange som hovedpersonen i forfatterens «voksne» bøker. Vi møter en Mickey Bolitar som ikke har det så lett. Han har mistet faren i en bilulykke og som følge av det har moren tydd til narkotika for i det hele tatt å kunne takle sorgen. Hun er for tiden på rehabilitering og Mickey bor hos Myron, men forholdet dem imellom er ikke spesielt godt. Dette skyldes hendelser i fortiden.

Mickey er ny på skolen, kjenner ingen og har ingen venner. Kjæreste har han imidlertid klart å skaffe seg på den korte tiden han har vært i byen. Da hun plutselig forsvinner, bestemmer han seg for å finne henne, koste hva det koste vil. Og det kommer til å koste – Mickey vikles inn i et inferno av løgner og

hemmeligheter med mer enn ett mysterium å løse. Han får seg venner, ikke akkurat blant skolens mest populære elever, men de tre synes å utfylle hverandre og alle bidrar til å løse flokene de havner i.

Sporene fører til *The Bat Lady* som ingen har sett på mange år, og videre til en ubehagelig underverden som Mickey og vennene hans kommer til å stifte bekjentskap med. Det er mye som er annetledes enn det gir seg ut for å være.

Cobens triks med å bruke en tidligere helt i en ny bokserie, fungerer fint. Cobens stil er den samme som i voksenbøkene. Han er en ironiens mester og man får seg mang en god latter mens man leser. Han skriver kort og konsist, spenningen er så å si hele tiden på topp, ispedd passe doser av mystikk og realisme. Boka er troverdig, selv om jeg synes at enkelte voldsscener er i overkant vanskelige for en 15-åring.

Dette er første bok i en trilogi om Mickey og vennene hans. Slutten er spektakulær og man vil egentlig bare lese videre med en gang. Men vi må nok dessverre avfinne oss med å vente litt på Harlan Cobens neste ungdomsbok.

Elise Weseth